

עקבתא דמשיחא



גליון עקבתא דמשיחא

יו"ל בעידודם של גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א

ת.ד. 57194 ירושלים

גליון 313

אבידה גדולה! - על אחד מיחידי וצדיקי הדור הגאון המופלא רבי יוסף עזרא זליכא זצ"ל!

מודע קודש

הרב יוסף עזרא זליכא נולד בצנזרה שבעירק בכ"ח ניסן תש"ח לאביו הרה"צ רבי שלמן זצ"ל ולאמו הצדקת אהובה עמומה ע"ה. רבי שלמן זכה בנערותו לשוחח עם רשכבה"ג רבנו אבן איש חי זיע"א. לימים ספר את ששמע ממנו באותה שיחה - מסרים על ימות המשיח (שבימות המשיח בנות ישראל ילכו "בחצי לבוש" בעיון זה בחזו"י ישראל ימותו ח"ו - ופרסמונו בימי חייו בגליונו את דבריו בהרחבה). רבנו הבן איש חי אף ברכו באותו מעמד שלא יודק נפשו. כאשר ראה אבי התקיימה בו והוא נפטרי בגיל שמונים ושש מבלי שיודק לביקורי רופא.

האזי את העולם בתורתו בזכות מסירות נפשו של אביו

בשנת תשי"א, בהיותו בן שלוש, עלתה משפחתו לארץ ישראל והתגוררה בתחילה במעברה בשכונת עמישב שליד פתח תקוה. כאשר ראה אבי המשפחה שאין בית כנסת באזור, הקדיש חדר מביתו לצורך הקמת בית הכנסת, אביו נהג ללמדו בשבתות בביתו את כל סוד התנ"ך והמשניות מחולקים לשבתות השנה, עד שבמשך הזמן ידע את כל התנ"ך על פה עם הטעמים והדקדוקים. בתחילה שלחו אביו לבית ספר המקומי, אולם כאשר חזר באחד הימים מבית הספר וסיפר לאביו שראה את המורה נוטל תרנגולת, בורק על האפה את הדלת וצולה אותה, האב הזדעזעו עד עמקי נשמתו, בו ברגע הכריז האב: "מהיום אתם לא הולכים לבית הספר הוה". הוא נותר איתן בדתו זו גם שקבל אימונים ברורים ומפורשים משליחו שלטון הערב רב שפעלו ככל שביכולתם להעביר את העולים מארצות המזרח על דתם, הם הבחירו לאה כי התעקשותו תגרום לכך שפיסדו את "הכרטיס האדום" צעד שמשמעותו מחסור מוחשי באוכל ועבודה. למרות כל הלחצים והאימונים התעקש האב על חינוך בניה, ובזכות זה זכה לבן שהאיר את העולם בתורתו.



הגר"י זליכא זצ"ל

עסק בתורה מנשבת לשבת במרוץ בשנת תשל"ו הלך עם ידיו הגאון רבי אמנון סבאג שליט"א ללמוד בכלל באתרא קדישא מרון, שם היו למודים מיום ראשון עד יום שישי ושבים לביתם רק לשבתות וחגים, בימים היו בימוי היו למודים רק לשעה שתיים לילה. לימים התבטא שאותה שנה הייתה שקולה כחמש שנים רגילות היות שלא היה לו טרודות הבית. ולאחרי שנת לימוד זאת יכול הוא לפתוח את הישיבה הק' תפארת משה בראשה עמד.

טוב שחיה מסחר כסף

אהבת התורה ושקידתה אשר פינעמה בקרבן היתה אדירה, פעם אחת ראה שבתקופת שעון הקיץ יש לו שעה מיותרת בחפסקת צהריים. במקום לנצל אותה למנוחה שכה היה זקוק לה החליט לנצל לשיעור חדש שפתח בביתו. פעם אחת באחת מיסעותיו לקברי הצדיקים אמר לבנו הגדול: "בא נלמד מסכת עוקצין", ולמדו את המסכת במשך השניעה ואכן זכו לסיימה. לפעמים אף חזר על דברים מאה ואחת פעם.

וכי רק אם הבטחות מוכנים לקיים את ההלכה מרצון ה'?

העיד בפנינו בעל העובדא, שאשתו הולכת עם משפחת אביו גיל המצח שמה חתיכת פאה, ואילו חטפתו דרש מבנות שתלך אן רוק עם משפחתו, בלא שום חתיכת פאה. ואמרה הבת שאם הגה"ק ר' יהודה'לה מדזיקוב זצ"ל, יבטיחה שבינות זה היה זוכה לבנים טובים, אזי היא מוכנה ללכת רק עם משפחתו. וסעו האב והאם אל הגה"ק ר' יהודה'לה וסיפרו לו את העובדא כמות שהיא, בשמעי זאת, נודקע ר' יהודה'לה אמר: מה? בלי הבטחה היא לא מוכנה? והרי כך חייבת כל בת ישראל לחיראות! והרי החתון צודק, שאסור בשום אופן ללכת אפילו עם חתיכת



רבי יהודה'לה מדזיקוב זצ"ל ראשו קשור בחתיכת בד מרוב אכאבי ראש מוחם סבל כל למד תורה במס"י

גם בזמן שהיה הולך במביתו לשיבה היה מחזיק ספרים קטנים במהדורות כים והוגה בהם. יש עדויות על פעמים שהיה נתקע בעמודים ועצים מרוב שהיה שקוע בתלמודו... הוא אף ערך סעודת סיום על דברים שסיים בדרך בהראותו דוגמא לניצול הזמן אליו מסוגל אדם להגיע. וכל רגע אשר חוטף עוד דיבור של תורה שווה יותר מכל הון בעולם ואורו לו לעולם שכולו נצח.

מסקי הלכה ביסודיות מופלאה

הרב זליכא אף היה מחשובי הפוסקים ונודע כמי שבירוריו בהלכה נעשים ביסודיות מעמיקה במיוחד. כאשר בירר ענין מסוים חקר עליו מתחילתו ועד סופו ולא השאיר אבן על אבן, בזכות כך זכה ותשובותיו בהלכה התקבלו בקרב רבים כדבר מוגמר. פסיקותיו המעניינות בהלכה הוכיחו גלים בקרב לומדי התורה, כך כאשר את נושא הטפח אשר שנוי במחלוקת ידועה מחלוקת מרנן החזו"א והגר"ח נאה זצ"ל, והוא בדק חמשת אלפים אנשים והגיע למסקנה מעניינת שאודל של הספרדים הוא כשתי ס"מ ואילו של האשכנזים הוא כשתיים וחצי ס"מ בממוצע. כך לדוגמא בעיסוקו בנושא ברכת פרי הקשיו, הוא חקר את הנושא לעומקו ואת צורת וסידור גדילתו במקומות המרוחקים, כאשר בירוריו הגיעו עד פנמה, בהגיעו למסקנה שברכתו פרי העץ.

גזן את תוכניו עליה עמל רבות בני המשפחה ספרו סוד שהיה כמס עך עתה: באחד הזמנים עמל הרב זצ"ל לתרגם את ספר 'חוקי המשנים' של רבנו הבן איש חי, לצורך כך היה מתייעץ רבות עם הרה"צ רבי משה יחזקאל זצ"ל בדיוקים של דברים ועמל רבות על תרגום הספר, אולם לבסוף משונדע לו שהגר"צ מופצי שליט"א הוציא את הספר הנ"ל, גזן את כל עמלו ולא הוציאו לאור.

צדיק נזיר

רבים נושעו במברכותיו לזווג ובייחוד לפרי בטן. ורבים טובים היו נגשים אליו בין שיעורו לשיעורו ומודים לו על ברכותיו ששאו פרי. פעם אחת נפטר לאחד ממכריו תינוק וניחם אותו: בשנה הבאה יהיה לך תאומים, ובשנה הבאה נפקדו בתאומים. אשה נוספת שנגדעה ראייתה עשה לה תיקון ונשתפרה ראייתה. ויש עוד סיפורים רבים על אנשים שנושעו ע"י תיקוניה.

ובהם נהגה יומם ויללה - יסורים של אהבה

בז' ניסן תשנ"ז לפנות בוקר, כאשר מסר שיעור בתורת הנסתר, בעת שקם להביא ספר, נפל והתמוטט והובל מיד לבית החולים. שם נתגלה שלקה בשתף דם במוחו, הרופאים לא נתנו לו כלל סיכוי ואמרו שאם יחיה יהיה צמח גמור. הרבנית תבדלחט"א צעקה על הרופא ואמרה לו: תפקידך רק לרפאות ולא לקבוע מי יחיה ומי ימות, ובזכות התפלות הפך בטעות שני דפים לחיים אמנם משותק חלקית בחצי גופו הימני, אבל חזר להכרה והיה יושב ולומד מבוקר ועד לילה כפי יכולתו.

לולי תודתך שעשועי

דבר מפליא ביותר הוא, שעל אף כי ניטל ממנו כח הדיבור בכל זאת היה יכול לומר את המילים "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם" וכן לענות אמן. כן תדיר היה לומד עם חברותו, ופעם התבררנו הפך בטעות שני דפים והרב תפס את זה עוד לפני שהחברותא תפס את זה. פעם אף הסביר החברותא פשט שאינו נכון והרב לא נתן לא להמשיך עד שקלט שטעה,

'קלי קלי למה עזבתני'...

שנים רבות סבל יסורים קשים ומרים, אולם אז ראו את גודל אהבתו לבורא, ודבקותו באורייתא ובמצוותיה, והיאך שכל עוד יהודי חי בזה העולם ישמח כי יכול לחטוף עוד תורה ומצוות, פעם בימי חוליו הקשים אף התבקש על ידי בני משפחתו בשבת לנגן להם ניגון, והתחיל לפזם להם את הניגון 'קלי קלי למה עזבתני'... שכן כל כולו היה שפלות והשתוקקות לאבינו שבשמים. חבל, חבל, כי נעקר מחלל עולמנו, ממרומים יהא מליץ יושב עבור כלל ישראל אמן.

וכי רק אם הבטחות מוכנים לקיים את ההלכה מרצון ה'?

פאה! וכי היא לא רוצה ללכת כמו שחייבים? וכי רק אם הבטחות היא מוכנה לעשות מה שמוכרחים והיבים על פי התורה? הרי בלי שום הבטחות חייבת כל בת ישראל לכסות את ראשה אן רוק עם משפחתה, בלי שום תוספת, אפילו החתיכה קטנה של פאה. ואז פנה ר' יהודה'לה אל האמא שהייתה נוכחת בחדרו, והייתה לבושה עם מטפחת אבל עם תוספת קטנה של פאה. באומר: כן! כן! כן! אסור ללכת! זה לא הידור ולא חומרא! וגם את צריכה להוריד את זה, וללכת עם מטפחת בלי שום תוספת! ולא העוילי כל שידוילי ההורים שיבטיחו בזכות זה בנים טובים, כי אמר שרצונו שהיא תדע שכן צריך ללכת, אין זו חסידות ח"ו!" (הכתב והקבוצה לחי עולמים)

פלוגי ציריך רחמי שמים - הדאגה האמיתית! סיפור אחד האברכים: באחד הימים ראיתי את הרה"צ רבי יצחק דוד גוטפראב זצ"ל ולאחר פרישת שלום כנהוג החל לבכות "תתפלל, תאמר תהילים, פלוגי מבני משפחתי ציריך רחמים שמים, הוא במצב סכנה" מיד נפל עלי פחד, שאלתי אותו מה קרה, המחלה רח"ל? ענה לי "מה נפקא מינה, תתפלל..." שאלתי אותו, אבל מה קרה, וכי תפאום? הלא אתמול ראיתי אותך ברחוב ולא ראו עלי כלום? והוא השיב לי: "מה אתה שואל, אני אומר לך שהוא צריך רחמים, ואתה מתחיל עם שאלות?" אמרתי לו שפשוט נרעדתי, אני לא קולט רח"ל הלא אברך צעיר הוא, היכן הוא עתה, בבית חולים? אז כבר אמר לי, "לא! הוא עובד במסעדות... כי צריך פרנסה, ומו יודע אם יוכל להזהר בשמירת עיניים, תתפלל שישמא עבודה יותר נקייה, ובקירוב לא יצטרך לעבוד שם", וכמובן הכל בשיא התמימות.



רבי יצחק דוד גוטפראב זצ"ל דאגתו התמידית היתה להתרחק מן החטא

בלתי לה' לבדו!

פעם נכנסתי לבית כנסת של אחינו הספרדים, והנה לתדהמתי אני רואה את רבי יצחק דוד מתפלל בכנייתו אשר גם לב אבן היה נמש, כל בית הכנסת ריע מפחד, מרוב התרגשות כמעט שכחתי מטרת ביקורי שם. עכ"פ אחר רבע שעה הלכתי לצורך ענין מסוים. לאחר מכן החלתי לחזור לבית הכנסת לראות איך רבי יצחק דוד מתפלל, והנה אני רואה את רבי יצחק דוד עדיין עומד בתפילה, וכך המתנתי עד שסיים שמונה עשרה, והנה כשגמר שמונה עשרה והסתובב רואה אותי, התחיל לצחוק כמשתגע ואמר לי "הרגשתי שאחד עומד מאחורי, רק פחדתי שעוד מעט אראה שכל עבודתי היה לריק ואף אחד לא ראה אותי..." ופירושים מיותרים.

אחד רוצה לבנות בוכה נד כולם לה! פעם ראיתי אותו בהושענא רבא מתפלל בבית הכנסת של תימנים. אחרי יו"ט שאול אותו למה התפלל שם, וענה לי: "אצל אשכנזים, אחד צריך לבכות צריך הכנה רבה, קודם צריך לדעת אם רואים, שלא יתבייש, ואם רואים אז מתעטף עם הטלית וכי, אצל התימנים אין כלום, אחד רוצה לבכות בוכה נד כולם, מתפללים לה, בוכים לה, אין כלום רק הקב"ה." (מעדות אישית - זורות)

בגדים קצרים וצפרים הינם פריצות נוראה! ומחטיאה בצורה מחרידה את נשמות ישראל בנות ישראל חוסר ורחמו ואמרו למשחית הרין

אש יוקדת באהבת התורה! - הגאון המופלא רבי איניו יודע אם יישאר לי משוה לעוה"ב אחרי כזה תענוג?
 ההתמדה שלו הייתה אגדה. תמיד הוא היה נראה בישיבה, גם כשהבחורים לא היו, כולל בימי שישי. עד שעה לפני השקיעה של ערב שבת הוא היה בישיבה ולומד עם חברותו. "ולא רק בערב שבת, כי גם בערב ראש השנה ואפילו בערב יום כיפור, עד לסעודה המפסקת... הייתה לו אהבת תורה אדירה, ברמה שקשה לתאר. הוא היה יכול לקפוץ מרוב שמחה על סברה בלימוד. לא פעם התבטא ואמר: 'כזו סוגיה מתוקה זומן לא טעמנו', או משפט אחר שהיה שגור על פיו: 'איני יודע אם יישאר לי משוה לעוה"ב אחרי כזה תענוג'."

היה קופץ משמחה באהבת התורה אשר יקדה בו אהבתו הייתה ללא גבול, ובין האירוסין לחתונה גמר אלף דפי גמרא ומרן הרב מנובוביץ נתן לו מנתה לחתונה ש"ס. אף בשנים האחרונות כאשר חלה על כליותיו, גם בימי הדיאלוזה היה שומע ובאצטע שהמכונה פעלה היה קופץ משמחה, כך מגודל התלהבותו בעמקות התורה לא ידע היכן הוא נמצא. מבר את דירתו בבני ברק להקמת הישיבה בשנה הראשונה להקמתה של ישיבת המפורסמת "שארית יוסף", כאשר מצבה הכלכלי עדיין לא היה יציב, הגיע ראש הישיבה לברא יעקב כשבאמתחתו סכום כסף הגון שאמור היה לכלכל את הישיבה למשך תקופה ארוכה. "כשראה זאת המשגיח הגאון ר' שמואל דרבקין שליט"א הוא לחץ עליו לללות מנון הכסף. להפתעתו לא היה גבול כאשר התגלה לו כי מכר את דירתו בבני ברק כדי להשיג כסף לישיבה.



הגר"ב טולדינו זצ"ל

ניסים טולדינו זצ"ל ראש ישיבת "שארית יוסף"
 מבני משפחתו. "חשבת, שאם אלבש בראש בחוצות בני ברק, אמשך תשומת לב וכולם יביטו בי בצורה מעריצה. לעומת זאת בבאר יעקב איש לא מכירני, וכך אכלש שלא להיכשל בחטא גבוהות הלב". אבל גם כאשר שהתה הישיבה בבני ברק, לא חש רבי ניסים כל רגש מעין זה. עד כדי כך, שחמד ערב שבת שטף בעצמו את רצפת בית המדרש, כדי להכין את המקום לתפילה.
 על מה המהומה...

עוד סיפור תלמידיו: "היה זה פעם ביום שישי, כאשר ניסה לפתוח סתימה במערכת הביוב של הישיבה. הוא יכול היה להזמין בעל מקצוע, אבל כדרכו חס על ממן הישיבה הרבה יותר מעל כספו הוא. היינו המומים לראותו בתוך הבור, כשהוא מוציא מגבת של אחד הבחורים שנפלה לתוך המים וגרמה למפגע, כשהוא לא מבין על מה המהומה".

מששמוע ה"בא סאלי" על בוא שינה את דעתו כשהיה רבי ניסים מגיע לבית הקדוש בנתיבות זה היה מחזה שלא יתואר. ה"בא סאלי" כיבדו בצורה מופלגת, העניו עליו אהבה, ולא הניח לו לזוז ממנו. ופעם בא רבי ניסים לנתיבות, ותכף בכניסה אמרה הרבנית לו ולמלווי: "לצערך לא תוכלו להיכנס. כבר יותר משבוע שהרב לא מוכן שנכנס מישור". למח? אף היא לא ידעה הטעם, ואצל ה"בא סאלי" לא שאלו. בכל זאת, אמרה למפליה, מפאת כבודו של ר' ניסים, אכנס לשאול. תכף מששמע על בואו הורה להכין סעודה לכבודו. הרבנית התפלאה: שתמונה ימים לפני כן לא רצה אף אחד, וכעת שינה את דעתו...

"תגיד לו שיגדל זקן, ובע"ה יהיו לו ילדים" בהקשר לכך סיפר ראש הישיבה רבי ניסים, כי היה אברך אשר כמה שנים לא היו לו ילדים, והוא ביקש ממני, שמתו שאני אסע, אטלפן לו לבני ברק, והוא יצטרף לנסיעה לנתיבות. והנה ידיו המשב"ק ר' אליהו אלפסי זצ"ל טילפן לי ביום שישי אחד ואמר: 'בבא סאלי אומר שחצי שנה לא היית אצלו, ומבקש ממך שגבול לאכול אצלו מלווה מלכה במוצאי שבת'. טלפנתי לאברך ה"ל בערב שבת, ואמרת לי, תבוא במוצאי שבת, ונוסעים. וכך הוה. ונסענו. מוצאי שבת, ישבנו, 'מלווה מלכה', ואמרת לי לרב באמצע הסעודה: הוא (האברך) אין לו ילדים'. אמר לי, תגיד לו שיגדל זקן, ובע"ה יהיו לו ילדים'. אחרי שנה נולדה לו הבת, ויש לו ב"ה בנים ובנות. זה מעשה שהיה עימי, סיים ראש הישיבה. ויש רבות להרחיב אודות יהודי גדול זה אשר פעל גדולות ונצורות "לגדל דור של תלמידי חכמים צעירים בני עדות המזרח" יא מליץ וישר עבור תלמידיו הרבים וכלל ישראל אמן.

ר' שלום חיידק ואמר: לא אתן ליצה"ר צ'אנס...

"ברחוב החילוני נכנסה "מורה" חדשה של בגדים זולים שחדרה אף לשולי המחנה החרדי". יישבתי בכלול, ונכנסו שלושה ת"ח מפורסמים פנו אלי ואמרו נחיצות: ר' אברהם, יש לך יד בביתו של מרן הגאון ר' אברמסקי, אתה תבוא יחד איתנו ותבקש מהגאון בעל "החזון יחזקאל" שימסור שיחת מוסר ומחאה נגד התלבושת החדשה. נאסוף את תלמידות "בית יעקב", והגאון יזכר דברי אלוקים, מוסר ומחאה. לא עזרו לי שום התחמקות, והלכתי איתם. נכנסנו, רבי יחזקאל הגביה את עיניו, הביט בתמי, ארבעה אנשים: (משלחת של ממש) מה קרה? מה רצונכם? אמרת לי את פרטי העניין: כך וכך המצב ורצוננו לשמוע את מלכנו. הגאון הרהר שניה קצרה ואמר נחיצות: "שאיני אדבר לפני נשים!! לא, איני מדבר לנשים!" - הגאון בעל חזון יחזקאל הרהר קימעה, פתח את פיו וגילה את צפונות ליבו בהתנצלות, על שממאן לבוא לנאום לפני נשים! - השנים שלי מלאות, אמר הגאון בלחש והמשיך: וליצור הרע, יש אינטרס מיוחד להכשיל אנשים בשנים הללו, הפסיק הרב אברמסקי לשניה והמשיך: הכרתי גדולים שהגיעו לשנים הללו, והיצה"ר תפס בהם, אני לא אתן לו שום צ'אנס להכשיל אותי



לא אתן לו צ'אנס ליצה"ר - הגר"ש זצ"ל

(איך ועל איש נישט געבן א צ'נס), לא אדבר לפני נשים! אה"כ סיים והוסיף משפט חד: את הכוחות שה' נתן לי אני מנצל אך ורק לתורה. נבהלנו מהפחד שלו והשתוממו מדבריו החדים של גאון בישראל. ממשך ר' אברהם טוקר ומספר: חלפו ימים, נקשתי על חדרו של ר' שלום בשערי חסד, סיפרתי לו את הסיפור, ר' שלום נהנה מאוד מהסיפור כדרכו בקודש: כזה מעשה, ועד היום לא סיפרת לי?! התלונן ר' שלום בהתלהבות לא, לא, השבתי זה התרחש השבוע. ר' שלום הודה לי בחמימות על הסיפור ונפרדנו למחרת, בדרכי לישיבה, אני רואה את ר' שלום ברחוב תמהתי על המראה - ר' שלום עומד עמידה סתמית בצומת דרכים מרכזית... "או, לך אני מחכה, לך אני ממתין" אמר ר' שלום ברגע שהתקרבתי לעברו: סיפרתי את הסיפור לגיסי מרן ר' שלמה זלמן אויערבאך הוא התפעל מאד מהדברים. הוא ואני רוצים לשמוע שוב, במדויק את כל מהלך הסיפור: מה הייתה הבעיה שלמענה באתם לחזור, על מה התעקש ה"חזון יחזקאל" בדעתו, ואיך היה הנוסך המדוקדק - אני לא אתן אפילו צ'אנס ליצה"ר". חזרתי לו על הכל, ומשבא על סיפוקו, הלך ר' שלום לדרכו. הוא המתין ברחוב רק בשביל זה, ותו לא. חלפו חודשיים. באולם 'שערי ציון' (ברח' יפו בירושלים) התקיים כנס קבלת פנים לעולי רוסיה, דבר נדיר באותם ימים. הגר"ש שבדרון החזמן לדבר לשעה תשע בערב. בשעה תשע וחצי פגשתי אותו בעמידה ע"י האולם מבחוץ. מאי האי? שאלתי את ר' שלום: "למה תעמוד בחוץ?" "יושבים שם קצת בעתורבת" השיב. אמרתי לו: שלום: הם תינוקות שנשבו, יהודים זקנים, שאינם מבינים הרבה באידישקייט, יש ענין גדול לדבר לפניכם, מה גם שכבר הזמינו אותך וממתינים לנאומך, מיד חיידק ר' שלום חיידק של יראת שמים - "שכחת? האם שכחת? צ'אנס! איך אמרת בשם הגר"ב אברמסקי - לא אתן ליצה"ר צ'אנס..." (מתוך הספר 'קול הובע')

בעזרת ה' יתברך

ארגון בחגוני הסקלע

שמח להודיע לציבור הקדוש
 על סדרת תקליטורים מיוחדים וחשובים
 מפי הגאונים הצדיקים זצ"ל ויבלט"א.
 להפצה במחיר 1 ₪ לזכויה הרבים.

אשירה בנפלאותי

עובד אברהם עבד השם

הנוהד בפרץ

דרך השם

נסתר וקדוש

052-7151890 | 050-4113653

קול התור המוקד הטלפוני **דגרי וסלע**

073-2338833 | קול התור אל האור

דיסקים חדשים

052-7151890 | 050-4113653 ארגון בחגוני הסלע ת.ד. 628 ע"ה ק' סנריא

שר התורה והיראה! - עובדת חדשות על מון הגה"צ רבי חיים פנחס שיינברג זצ"ל!

הלמוד גי'ק לשמונה בדברי התורה ולהשתמש בהם כחדש לפני הסתלקותו של מורי ורבי האגוד הדתי זצ"ל באתי לפני, ושאלתי מהו פירוש הפסוק: "לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בניי". ואמר לי מרן בקיצור את הדברים האחרונים ששמעתי ממנו לפני מיתו, כי פרש הפסוק הוא כך, כמו ילד המשחק בצעצועיו ומזכור בהם וחדוותו שם, כך חשב להנהיג צריך לשמונה בדברי התורה ולהשתמש בהם, ולטעם את שטעמים ומתיקותם, ונאים הדברים למי שאמרו כי כך היה הוא מתנהג בדברי התורה, ושמה בהם שמחת עולם. והגיל היה לו מרוב בפניו בני הישיבה את דברי האגלי טל בקדמתו, כי עיקר הלשמה בתלמודו של אדם זו שיהקה והתענוג בלימוד.

מציע פרטית עליזה זמירות עולם ומלואו?
אברך אחד מידיד פנה בתחילת נישואיו בשאלה הבאה, מצבו הכללי טעון שיפור וזקוק הוא לזירה והוצאותיו הגדולות, והנה מצא בסיעתא דשמיא עשיר גדול שמוכן לתמוך בו למשך שנתיים בהסכם הישכר וזבולון בסך של עשרים וחמשה אלף דולר, סכום עצום באותה תקופה, האם לגשת לעסקה הזו או שמה אין זה ראוי. האברך ליבו היה נוקפו, והתלבט מאד, משום כך ביקש לשאול קמיה מרן זצ"ל מה הדרך אשר יש לעשות בזה. מרן רבנו אמר לי שיש מחלוקת בזה, ויש הלומדים בדתו של האורח חיים הקדוש, שהשכר מתחלק לנותן הכסף, וללומד חצי חצי, עיי' צ"ח סימן לד, וכאשר בקשתי את הכרעתי אמר לי, "אני לא הייתי עושה את זה". תמתי משמע השובה, שהרי מורנו באברך שכל סכום יכול לסייעו בתחילת הדרך. ענה לי הרב על תמתי בשאלה, "פרץ אתה לא יודע את השכר העצום של התורה". והיה נראה מדבריו כאלו מדובר על עשיר שמציע פרטית עלובה תמורת עולם ומלואו.



הגה"צ רבי חיים פנחס שיינברג זצ"ל
מאתו יציאתו וטליתות על גופו

אף הגענו לחדר אוכל כדי לקחת אוכל למאלכו, היו בחורים שאכלו את הלחם הניצה אצל חבון הניצה עם קליפתה היו פותחים ומניחים על גבי השולחן לפי שלא היו פצצים בו, מבוזבז ביצה זו היתה קרה ומושלכת עם ספתת אחת של קלפי יקות, ולדעת לא נחשבת ראויה לאכילה. ראש הישיבה רבן של ישראל, בגיל סמוך לבאה, מול עינינו המשתאות, היה לוקח שינים או שלושה מחלבונים אלו עם קליפותיהם, מניח על צלחת והם היו נלקחים לחדרו לאכילת שחורית. שלושים קילו טליתות יוציאת על גופו בימי קץ לזהים בתוקפה שמוגזים לא היו ואף מאורזרים היו נחשבים למתורתי, או אז מרן רבנו זצ"ל היה יושב עמוס בציציות, לפעמים מאה עשרים, לפעמים מאה ושמנים, וגם שלוש לפעמים עשרים, לפעמים שלוש. (כאשר שקלו ציציות אלו היה משקלם לפעמים שלושים קילו ולפעמים יותר), פניו היו אדומות מהחום, גופו מיוזע ראוות מהשכבה הגדולה והעוצמה של הבגדים שהיו עליו, והוא עם ספר מול עסקו בעינוה של תורה, כך היתה דרכו. (דהיינו לזכות בעול מצוות)

בא נכנסה הפריצות לסדר יומו של האדם זה מוטבע בו רח"ל
עמד אברך בפנת חדרו של מון, וכשבאתי שם אמר לי כי רצונו לשאול על בגד שקיבלה אשתו אמנם צנוע בארכו ורחבו, אבל בולט הוא מאד ביפוי ותכונתו וסידורו, הזוהרתי כי אפשר והבגד בסכנה וידיע כי אפשר ויתבקש לזרוקו. בכל זאת רצה האברך לשמוע בזה את חוות דעתו של מון. סח לי מון בערך כהאי לשונא: שתי תומאות יודו לעולם "ברלין" שביאיה את תומאות הכפירה, "פריז" שהביאה את תומאות חוסר הצניעות, לשל "ברלין" שקנה כי ע"י שמסביבים ומבארים יכול אדם להיהפך מכופר למאמין. אבל הטומאה השנייה, "פריז", אם נכנסה הפריצות לסדר יומו של האדם זה מוטבע בו ושוכן אין לו תקנה, ומשום כך הורה למכור הבגד לגוי וראיה מיעקב שלא רצה לקחת מננות כנען ולקח מננות לבן.

קירב מזו אמר...
מעשה בוזג שהיו מארחים עניים על שולחנם וביתם היה פתוח לנדימים. והיה אחד שהיה מסרדים בדברים ומאריך בשחה. לכדים עברו אלו לשונת "רוממה" בירושלים, בקשה האשה לא להודיע לאותו טרדן על המקום החדש, וחסר סדר הטרדות והפרעות. עשו כן בעצת חכם ועברו לדירתם החדשה. והנה ביום הראשון לכניסתם בעולם מסרדים דברים עקקה האשה מהמטבח בקול גדול, לפי שראתה עקב מסתובב שם. בעלה בא בגבורה והרג את העקרב. במחרת בעודם מסרדים את חפצי הבית עקקה האשה, כי שני עקרבים היו מהלכים זה עם זה, הבעל שנחרד גם הוא הוזרו להזמין חברת הדברה, אשר החברה בארוך את הבית, ביצאו כינים יש עכברים, נמשך כך אמרו אין אנו נקבעים אחריות. האשה ברוב פחדה אמרה להשאר בבית אפילו לרגע אחד. אך הבעל בדחיפות הוציא מן זצ"ל שאמר לו, נא להביא פרקי שירה לראות מה אלי שירת אקבור, בפתיחתם בפרק שירה לראות, עקרב מה הוא עקרב, ראו כי טוב: "עקרב אומר טוב ה' לכל ורחמי על כל מעשיו". שאלו מר"י עקרב נהגת שלא בתחנות על מי מישאל או שמה התאכזרת שלא כדין? ושח לו הבעל את כל אותו המעשה. הפתח הרב ואמר, תודיע לעני את הכנות החדשה ואני מקבל אחריות על ענין העקרבים וכן הווא להפליא.

לא שמרו שבת ומצוות וכו'... כדי שלבת יהיה חיזוק יהודי, הם סיפורו לנו בקוף השנה שהגת הייתה מקפידה לברך על הליכה, ולהתנהג בשקראת שבת המלכה עד בסוף המצות המשפחה לחזור בתשובה שלימה והיום הם חסידים של רב גדול מאשדוד, הם עזבו את תקו"ע. שנבשר ונתבשר בשרות טובות, ושנכה לראות בביאת משיח דצקנת תפן ומיד, ממש, אמן. **אברהם יצחק ודליה שדה פריד. תקו"ע.**
לכבוד העלון החשוב העומד ברובו של עולם החינוך הצניעות והקדושה בעם ישראל. אלו כתוב לכך מעשה מעזע הצניעות ממש לא זמן ביער מסוימת ובתקוה יהיה מה חיזוק לכל מבקשי האמה, ומעשה שהיה כי היה. באחת הישיבות בעיר החלה התארגנות מצד הבחורים להזמין בארבעים מארגוני צניעות כ"פ נשנו" וכדומה למסור שייעורים בענין פאה נכרית ושאר עניני צניעות. בס"ד עם הזמן נמסרו ועוד ועוד שייעורים והגיעו מגיד שייעור שונים הצליח את רצון ה' הצניעות במי הבחורים וכמעט בדרך קבע הבחורים גילו התעניינות בה והחזיקו דבר זה מורגס לכל, במיוחד לאלו שהיו קודם שידוכים והודרו היה חשוב להם למעשה. אז עקב שהדבר לא היה לרוחו של רב מהישיבה אשר דול בדיוק לעורר את הבחורים לעדיפות על פאה רח"ל ביגוד לדעתם של כלל גדולי ישראל במשך יום, וכ"ש גדולי ישראל הקדמונים אשר זקקו מרה על הניני, ובמקום להתמודד ולהחשיב טענותיו באופן תורני ראה הלה לנכון לאיים על הבחורים המעורבים בארגון השיעורים כי יסלקם לאחור מהישיבה באם ישמכו ומבטיהם. עקב אימוני החלו הבחורים ליצור קשר עם גורמים חיצוניים בעיר, שארגן הם את השיעורים באופן שיהיה מנותק מה שיתר מהישיבה ובשעות שאינם נוגעות לסדרי הישיבה כך שלא יהיה שום פתחון פה למשמיה. בינתיים אחד מבחורי הישיבה גם הוא ניסה לעורר את צוות הישיבה למחאה נגד לימוד הלכות של חנוכה בנושא הצניעות, והג'ל טען בפני הצוות שהדבר פוגע בו שהוא פתאום שומע שאימו שהולכת עם פאה היא למעשה לא בסדר וכו'... ויה יהיו ונבסופו של דבר החליטו קבוצת בחורים לעשות מעשה והג'ל יתם נכנסו במפתיע לאחד מהשיעורים שנמסרו בנושא, והחלו לזעוק נגד מוסר השיעור ולסלקו בכוח הורוץ ובאימים מביט מדרש בו נמסר השיעור, אותו בחור שאהב להחשיב את הצוות כנגד השיעורים תוך שהוא כביכול כואב את כבודו של אימו צעק לעבר האברך מוסר השיעור כי מדובר במסיון, עד שלבסוף השיעור הפסק מחמת הפרותיו, (על אף שהשיעור נמסר במקום פרטי אשר קשור לישיבה) ואם לא על כך במקום נסלפ בחוסר דין אורז על הבחורים, ראה לנכון אותו רב לדרב שיהיו השבועות נגד השיעורים להודיע למתקנה כי אלו מתנה והלאה מבטלים ואנו יותר לבחורים ללמוד תורה בנושא זה, וכך היה השיעורים בוטלו ונלקח מהבחורים אשר באפקציה ניהא להו ראו את הכוונה מבזה לך שיש שום פקוק בזה ואל להם לחוש בדבר. והנה כמעט שלא עבר חדש מצא הגוריה על לימוד התורה ועשיית רצון ה', ואותו רב שבע חיים בתאמויות בערוז איש צעיר ובריא, והנה ממשיך הכותב לספר אסונות קשים אשר ארעו לנוגעים בדבר ואף מוכן לדבר אישית עם הרומים לברר הענין, אך היות כן ומסרתיו היו רק להרבות כבוד שאלו וליחוק את הצניעות מתוך רחמים, אל נזכל להביא את המשך דבריו או מה שהביא עד כה שנכתבו מוט, וחשבוטת שמים מי יודע אך למשך וללמוד מוסר וודא אינו שכן והיו דברים אלו ל'ל' הנוגעים בדבר אשר בוודא מחוסר דין ענינו נהגו כן, ושמעם חכם ויוסף לקח - המערכת סיפור זה נכתב ע"י ידיעת הדברים מבלי ראשון.

סיפורי צדיקים נחשבים תורה ממש
כיון שדעת הרב זצ"ל, שאין לקרוא עיתונים בשרויתם משום ביטול תורה בגלל המחשבה בעיקרת מתורה, שאלתיו אם מותר לקרוא במקום זה סיפורי צדיקים בשרויתם כאשר אין שם פסוקים, והב התפלא מאד על שאלתי ונודעתי. וכה היה דבריו: הלא סיפורי צדיקים הם

בו לתענוגי העולם
בשנותיו המאוחרות היה מורנו אומר את השיעור הכללי בעודו יושב ליד שולחן על הוכן שלפני ארון הקודש. ובחורים מהישיבה חרוצים ורזינים הם מכינים כוס קפה מבוחר, כפעם בפעם מהמלך השיעור, כי השיעור כנווד דרש ממש כחות רבים, ותמיד אחריו הוא היה מותש. ראש הישיבה לעולם לא שתה את הקפה בעודו חם וטעים, תמיד המתין למעלה ממחצית השעה עד שיה עמנו של הקפה היה ענין טעם של מרק קר ומעופש, ואז היה לוגם ממנו רביעית לברכה אחרונה, כך היתה הנהגותו תמיד לבזו לתענוגות העולם ולכל דמיונותיו בזו עצמו. כמה פעמים

מכתבים למערכת

לכבוד עוזרי העלון עקבתא דמשיחא ה"ו ב"ה ובי"ש שזכינו לעת זמנת בעלון המחזק והמעורר לעבודת ה' יתברך ושקידת לימוד התורה, ישר כוחכם. הנה אנוני בתחילת ימי הקיץ זמן מסוגל לעליה גדולה - בבל חניסין הגדול. רצייתי להביא בפני הצעירים נקודה למחשבה שיכולה לחזק לעמוד בניסן בעיז"ה. כעת אתה בחור צעיר, גם אני הייתי לפני כמה שנים בחור צעיר. לך עין, שחיים מורכבים מאוד, וביחוד השנתיים שלפניך. מה יש לנו להאחז באזו הנאה מועטת של הרגע? מה יתן לך ומה יסיף לך, שהענינים שיוטטו ברוחבו? זה יפוך לך את העתיד? היסוף כשנכנסים לכל בנק מציעים לך לפתוח "חכנית חסכון" - לעוד 13 שנה במצוה של היכל או לעוד 20 שנה לחתונתם? הדבר הי היום והכי מובן - גם בעסקים - תכין את עצמך לקראת הבאות! ומה בא לקראתך? זיווג, ואתה רוצה שיהיה טוב, ע"י ממון וזירה, וכו' וכו'... ורוצה לידים, ליד בריא, ליד טוב, ת"ת, ישיבה... אין שום דרך להתמודד לבד בכל ההלוכות החיים, גם עשיר מופלג צריך חממי ימים שהילדים יצאו בריאים - זה לא מובן ממאלו, ושלא יקבל מחלות, ויסוביבום. הדרך האחת ללכת עם זה שמנהל את החיים, את כל העולם, השי"ת. ואתה יודע מה, עד כאן אולי זה היה נשמע יראה העונש אבל יש כאן חלק גדול עם ליראת הרוחות. מה עריך, להגיע לחתונה שכלכל חבל ופצוע מפגעי הרחוב, הרגש שלך כבר נשחק, המוח מלא בתמונות זרות, או שמה להיות נקי, זך, שקול בלימוד, להגיע לחתונה כדבר חדש, ללא תעבורה, שש עשיר... וה שווה. זו איכות חיים שאילו המסכנים שלא זכו לשמור עדיין תורה ומצוות לא ידעו לעולם... פוק חזו ציבור סיפורים הם אבל אלו, וגם אלו שאין להם סיפור מצמרר - איזור החיים שלהם ממשתוו בהבואו זה לשמה לאושר שיש בבית של קדושה וטהרה, אז אין זוכים? אין זוכים לאושר ורוגע בחיים. פשוט מאוד. תזכור שבנינו כמה שנים אתה מוזמן להיכל המלך, ונעשית אתה מוכן את עצמך... שמור על היעינים, להשתדל ללכת בדרכים הנקיות יותר, שקוע בלימוד, הנהגות של צניעות, להשתדל שלא לשמוע (חבל) וכו' שלא לדבר דיבורים זולים ונומיכים שלא מתאימים (שרק ורומיס!) לאחד שכמו... וזה לא רק כתוב בסח"ק וכו', מנסיין ומסיפורים של אנשים סביבי - זה גם כתוב בספר של החיים. **בהערה דבה, עוז שלום ערק, בני ברק.**
לכבוד גיליון עקבתא דמשיחא. מקורפ בזה סך 100 שם שנדרתי ליתן לכם להוצאת העלון הקדוש באם אוכה לישועה בענין פרטי שלי והבטחתי לפרסם זאת, ישר מוחכם. ש.ע. אלעד.
לכבוד עקבתא דמשיחא. אני עשיר אבל ראיית סיפורים מאמינים שתרמו לכך ונושעו, ואז אמרתי לעצמי שבוין שאמרו חכמים "שווה פרטת כשווה מאה", אקבל על עצמי לתרום שקל למען הפצת העלון, אם בני יתקבל לשיבה מסימת ביום מסוים. ואכן הוא התקבל, וזהו השקל

שבת היום לה'! - מדוע בכה הר"ק ר' שלמן מוצפי זצ"ל?
ערב שבת אחד נשמעו המקולים עוברים בחצות
ירושלים ומכריזים בריש גלי: "מהשבת יסגרו,



הכם שלמן מוצפי זצ"ל

שבת לא היה
יש שלא שח בנעשה.
איש לכל הרמקולים
שהכריזו על השנינו
המבורך, והכל היו
שבעי רצון. אך מביתו
של המקובל הצדיק
הרה"ק ר' שלמן מוצפי
זצ"ל, נשמע קול בכו
הצדיק יש בחדר
לימודו, ראשו מורקן
בין רבינו, והוא ממור
בבכי מר. מה קרה?
נחרד בנו הר"ר דן ציון
מוצפי שליט"א, וכי
אבא אינו ש בטוב?

אינני יכול להיות אם היא לא תמחול לי! - מידותיו וקדושתו המופלאה של מורנו עט"ר הגה"ג רבי בנימין זאב חשין זצ"ל

הרב, התחזקתי מאד מן הדברים והחילוני לבוא אחר שבו, הרב
היה הצדיק הקדוש רבי בנימין זאב חשין. לאחר מספר שיעורים נגשתי אל
הרב ואמרתי: כבוד הרב, אני התחלתי בזכותכם לחזור בתשובה, אולם
אימי מתנגדת לכך מאד. אולי הרב יוכל לבוא לדבר עמך? הרב נאות
וסיכמנו כי בשבוע הבא. אקח את הרב לבית אימי. ~ בחלוף שבוע לקחתי
את הרב לבית אימי. אולם שכחתי להגיד לו כי על אף שאימי אשה
מלומדת וחכמה, אולם הינה חרשת ואילמתי אך יודעת לדבר ולשמעו שבע
שפות, וחייבי לדבר עם פנים מול פנים כך שתראה את השפתים
נעות. הרב נכנס לבית והתיישב בצד וכאשר פניו
אל הקיר, החל לדבר דברי חזיון, ראיתי לפי
תנועתו כי היא מתחילה להתעצבן, ומיד
דפקתי על כתפי רבנו ואמרתי: רבנו, במחילה
מבדרכם, שכחתי להודיעכם, כי אימי הנה חרשת
ואילמתי, וחייבי לדבר שכפני האדם מולה. הרב
מיד התיישב מלמה, כשהוא שם את יד ימינו על
עיניו, ויד שמאלו על זקנו, ורק פיו נראה בלבד...
וכך החל לדבר ולדבר במשך כשעה וחצי, ולאחר
מכן נפרד לשלום. ~ בשבוע הבא, לאחר השיעור
אמר לי רבנו: עשה עימי חסד, אמור לאמך כי
תאמר בפיה שלוש פעמים שהינה מוחלת לי!
התפלאתי, על מה ולמה, אך הרב הכריחני לעשות
זאת, הלכתי לבית אימי, ושחתי לה את דברי
הרב, ואילו היא השתוממה מאד, ואמרתי: על מה
מחילה? הרי לא עשה שום דבר רע. ולא הסכימה
בשום אופן להגיד בפיה "מחול לך". בשבוע לאחר
מכן שוב קורא לי רבנו לאחר השיעור ומתחנן:
אנא, אמור לאמך כי תאמר ג' פעמים שמוחלת לי,



רבי בנימין זאב חשין זצ"ל

אמרתי זאת שוב לאימי, והיא החלה לכעוס, מה הרב הזה בסדר? מה הוא
רוצה, ולא הסכימה בשום אופן למחול. ~ בשבוע השלישי שוב קרא לי
רבנו והתחנן ואמר: אינני יכול להיות אם היא לא תמחול לי, ובקשני
לעשות הכל כדי שתאמר בפיה. מחול לך ג' פעמים. נגשתי לאימי ושחתי
לה שוב את דברי הרב או אז נשברה ואמרתי: זה היהודי הוא איש קדוש!
דע לך, כי במשך שעה וחצי הוא דיבר עימי כאשר ידיו על עיניו וזקנו. ולא
הביט בי אף לא לנשייה, בחיי לא עשו לי דבר כזה, והפיעה אשר נפגעתי
הייתה קשה מאד, הייתי כעוסה מאד, הפלא בעיני היא שני דברים: כיצד
ידע שנפגעתי עמוקות, וכיצד יש איש קדוש כזה השומר עיניו כן בדורנו?
~ אינני מאמינה כי יש כאלו אנשים בדורנו... ולסיים סיפר הלה, כי
בשיעור הקרוב עת אשר חסתיים השיעור, ובתנן הלה לבשר לרבנו כי אנו
אמרה בפיה ג' פעמים, מחול לך. אולם להפתעתי הקדימו רבנו ואמר: ישר
כוחך שדאגת כי אמן תמחל לי... ובתוך זמן קצר אנו חזרה בתשובה
שלימה ונהיית צנועה וחסודה לחפלא.

תיקה אותי מהר מן ההתנהגות...

נכדו הר"ל מספר לנו עובדא וסופת: היה יהודי עשיר אשר תמך רבות
בפעולותיהם של זקני וצדיקי חסידי ברסלב, הלה היה בחור מבוגר ולימים
בא בשעה טובה בבירת הנישואין, כל זקני וצדיקי החסידות הגיעו כמובן
לחתונה, אולם רבנו טרם לבוא. אבי החתן התעקש כי רצונו כי הצדיק רבי
זאב חשין יגיע. רבנו נאות לכך והגיע למקום. משגיע אלמלא השמחה ישב
רבנו בצד, ולאחר מספר דקות ביקש מנכדו: תיקח אותי מפה! - אבל עוד
לא החלה החופה ורצונו כי סבא יעשה ברכה, וכיצד נלך? - אולם רבנו
התעקש: קחני מפה מהר בשקט, בזמן שאחד לא ישיע לב. ואכן עשיתי
כמצוותו. לאחר כחודש התברר כי הכלה הייתה רחוקה משמירת תורה
ומצוות, ומפני ועשרו הרב התחזתה חרדית... וכמובן שהשידוך יתפוצץ.
ואז הובן מדוע רבנו לא רצה לשהות שם... לא בחינם מספר אחד מבניו, כי
הרה"ק הגר"מ שרעבי זצ"ל אמר לו על אביו: על היהודי הזה עומד העולם.
ואילו מפי הרה"ג רבי יוסף ועקני שליט"א ששמענו, כי הרב שרעבי אמר
שרואה על הרב חשין שיהיה שלם ומבורך. זי"ע.

אם היסוד טוב הכל טוב
גודל זעקותיו ודמעותיו של הרב חשין על שמירת
הקדושה. הייתה תדירה. עד שאין שיעור כמעט שלא
זעק על נקודה זו, ופעמים רבות שבאו אליו אנשים
שלא נהוהו בכך והיה הרב מוכיחם על פניהם
באומרו: אין לשער את עונשם הקשה בעולם העליון
ולמה הנשלים בזה ולהיפך את המעלה הנשגבה של
הנהייה בכך שאפילו מלאכים פוחדים להתקרב
אליהם. והיה רב זועק כי כל
שורש בעיות בעולמות
בכלליות
ובפרטיות באים מנקודה זו.
ופעמים רבות כשהיו באים אליו
אנשים עם צרות, היה אומר
להם: הכל תלוי בשמירת היסוד
ואם
תשמרו עיניכם
ומחשבותיכם וכו', אז יפתרו כל
בעיותיכם, ואילו אשר צייתו
נושעו מצרותיהם. לא אחת היה
מוריד דמעות ואומר: כל מי
שרוצה לעשות תשובה, העיקר
הוא תיקון היסוד.

מי זה עם העיניים הטהורות?
נתאר לעצמנו אם הרב חשין כה
זעק על קדושת ישראל, בודאי
הוא עצמו היה קדוש וטהור,
ולמעשה היה חתימת קדושה
נוראה, עד כי בהבטה בפניו היה
נכנס אימה גדולה מחד ואהבה גדולה מאידך
לראינו
בשמים. פעם נזמנו לו להיות בבית מסוימת בה
שהה הרה"ק ה-בית ישראל מגור זצ"ל. הבחין בו ה-
בית ישראל ותוך כדי הבטה פעמיקה התבטא בפני
הסובבים: "מי הוא האברך הזה עם העיניים היפות"
(היינו עינים קדושות וטהורות)

שם ידו על זקנו ועיניו - עובדא מהדימה!
נכדו הרה"ג ר' יצחק חשין שליט"א שח בפנינו עובדא
מעניינת: הייתה תקופה אשר ראיתי יהודי עם שיער
ארוך הגיע אל בית סבי, לא ידעתי מה מעשיו שם.
אולם לימים ראיתי עם זקן ופאות וכולו אומר תורה
ויראת שמים, ואז שח לי אותו יהודי ר' רוני גרונדמן
ה"יו שמו את סיפורו וזה תוכן דבריו: הייתי יהודי
הרחוק מן התורה לגמרי. עד כי נישאתי לגווה ה'
ישמור, שהייתי בארץ נכר כדרכם של רבים... באחד
הימים נסעתי עם זוגתי לארץ הקודש. ביושבי במטוס
ניגש אלי יהודי בשם דניאל שמו ואמר לי: רואה אני
מאחרוך זקן הדור פנים, האומר כי אתה צריך לחזור
בתשובה, בתוך כך בקשניו להשלים מנין הפתיל
מנה, והלה שוב ניגש אלי ואומר: אדוני, אני רואה
כל הזמן זקן מאחרוך, ויש בידו ספר "נועם אלימלך",
התרגשתי, שכן על אף ריחוקי מן הדת ידעתי כי סבי,
היה הרה"ק בעל "נועם אלימלך" זי"ע, לא הבנתי מה
הולך כאן. ברדתנו מן המטוס, ניגש אלי שוב דניאל
שמו ואומר: הזקן עדין מלווה אותך, אם כך מה עלי
לעשות - שאלתי, לך לעיר בך ברק ביום שלישי לבית
מדרש פלוני שם יש שיעור בערב, ותדע כבר מה
לעשות... עשיתי כדבריו. ובהגיע יום שלישי הגעתי
לאותו שיעור ומיד כאשר נכנסתי נבהלתי מפניו של

בסייעתא דשמיא יצא לאור קונטרס בשם
"תפקידו" ובו עצות והנהגות לזכות בודע בר
קיימא, מרבותינו הראשונים והאחרונים,
במלצת גדולי ישראל, להשיג טל: 02-5806288

נפתחה מודרשה בהמלצת גדולי הדור ברחוב
רבנו גרשום בירושלים השיעורים מועברים ע"י
הבניות בלבד. 052-177377 077-4455084

גליון זה יו"ל במסירות ללא שום
תמכית גוף או גביר מסוים, ועולה
לנו קרוב לעשרת אלפים ₪ כל
הוצאת גליון. ואלמלא סייעתא
דשמיא בכל חודש. לא היינו
יכולים להמשיך. הכתובת לסייע
ת.ד 57194 ירושלים

א"ת בגליון חודש תמוז יצא על כמות גדולים
הדפוסים שמיא, ומתפרסם מוקדם לא יבטלו
כתובות אודותם. התאגידים הצדיקים והמוסדות
הרב מן והרב שרידי זצ"ל ומקום עולת של תורה
במסירות רבי הרחמים כהן זצ"ל.

ישמח לב מבקשי השם
הספר צדיקים נסתרים חלק א' וחלק ב'
אשר נחטף עומד לאויל. והרווי נשפר.
נשאר
כמות
מוצמזמזות
וכל
הקודם
זוכה
בתים
הספר
אשר עשה
מהפכה
והתעוררו
לקרבת ה'
באלמי
בתים

בדרך יידינו הרה"ח ה' שמואל קרויס שליט"א. רמ"ש לרינה סלטנת בת צהרי ושנתוכה עלות לארה"ק. להצלחת לאה רחל בת נעמה. ולהצלחת בתיה
זיסל בת לאה רחל. לרפואת משה בן עיוזה. ללידה קלה אבישג בת דינה. לע"ה רפאל בן יוסף הלוי ז"ל. לע"ה רחל דניאל בת ז'לקין גרסיה..

סוד לבישת השק
"דע כי הלוש שק ומתפלל לפניו יתברך ושואל
ממנו שאלתו קורעין לו גזר דינו ומבטלין
כל גזר דין שבעולם כבש סגולת לבישת השק
ואין תפלתו חוזרת ריקם." (חסד לאברהם)
"כל הימים שצריך להתאמץ תמיד להעלות בירורי
הני"ק שנכלו בין הקליפות וזהו ענין השק
שלש יעקב להעלות הני"ק מעמקי הקלי' וכמוהו כן
כל בניו אחריו צריכין לעשות. (תפארת שלמה)
"אמר רבי חלבו כל מי שלובש שק ומתענה
אינו מעבירו ממנו עד שתעשה בקשתו" (קומי רוני)
"ענין השק הוא תיקון גדול לתשובה כי מכניע בזה
ד' מאות קליפות במנין שק, ומוריד הארה מו' מאות
עלמין דכסופין" (קהלת יעקב)
ניתן לרכוש
שקי עינים הידועים כסגולה
לקבלת התפילה וקירוב הגאולה
כמנהג המקובלים הקדמונים.
וכן קונטרס בענין השק הכולל
תיקונים נפלאים.
להזמנות ב י-ם: 050-4134561
להזמנות משאר הארץ: 02-5868041

השיפה!
עוד לא היה כבושם הזה
10 ימים
משא קודש
משא קודש
כל מה שניסו להסתיר ממך עד היום!!!
נ.ב. נתבקשנו מפי מרן הגרי"ש ואנר שליט"א לחזויע
כי תקליטור זה אינו בגדר יסדס, אלא כולו קודש לידת,
ואין כאן ניתנת גושפנקא לסרטיס
אשר ציוע חזרר נאסר ע"י גזולי ישראל.
לפרטים והזמנות: 02-502-3418 (תא קולי)